

125. Nicolae Ceaușescu beszéde a Magyar és a Német Nemzetiségű Dolgozók Tanácsai együttes ülésén. (Részlet.) Bukarest, 1984. december 27.

Kedves elvtársak!

[...] ¹

Valóban, amint a ma felszólaló elvtársak közül egyesek joggal rámutattak, egyes országokban az imperialista, a reakciós körök mindenféle ideológiai aknamunkához folyamodnak, igyekeznek félrevezetni a tömegeket, az embereket, rágalmazni a szocializmust, hazánk viszonylatában pedig – az úgynevezett romániai nemzeti kérdéssel kapcsolatos aknamunkát is igénybe veszik.

Valóban – ahogy mondtam és ahogy mondták mindazok, akik felszólaltak – a nemzeti kérdés teljes megoldást nyert országunkban, és mindennemű diverziós próbálkozás, a kérdés mindennemű hangoztatása csak félrevezetheti az illető embereket vagy népeket, csak rosszabbra fordíthatja a népek és országok közötti viszonyt. Határozottan vissza kell vernünk az ilyen külföldi reakciós körök ama próbálkozásait, hogy beavatkozzanak belügyeinkbe, hogy torzítsák és meghamisítsák a romániai realitásokat!

Nem véletlen, hogy miközben egyre nagyobb eredményeket érünk el a hazai szocialista építőmunkában, a legreakciósabb imperialista, újfasiszta, horthysta körök a szocializmussal szembeni gyűlöletükben rágalmazzák és befeketítik a romániai realitásokat. Ezekhez még hozzá kell számítani – és szeretném ezt megjegyezni ilyen keretek között is – a külföldre menekült volt kizsákmányoló osztályok soraiból vagy a román reakciós körökből kikerülő egyes elemeket is, akik e reakciós körökkel együtt igyekeznek rágalmazni és torzítani a romániai valóságot.

Éppen ezért kell megértenünk, hogy most is, akárcsak a múltban, a reakció mindig összefogott és összefog a népek forradalmi mozgalma ellen, összefog az emberek elnyomásában nemzetiségre való tekintet nélkül. Ugyanezt teszi ma is. A szocializmus elleni gyűlöletükben ma is nemzetiségi különbség nélkül összefognak, mindenféle diverzióhoz folyamodnak, de azzal az egyetlen céllal, hogy csapást mérjenek a szocialista építésre, a szocializmusra, letérítsék a népeket az igazságosabb és jobb társadalmi rendre, az osztály nélküli társadalomra való rátérés útjáról. (*Hatalmas, hosszas taps.*)

Sajnos, még vannak olyanok, akik a legreakciósabb körök e ténykedésének áldozatául esnek, vagy befolyása alá kerülnek, mint ahogyan egyesek igyekeznek elhítni azt a tételt is, hogy adott ország nemzetiségeinek problémáival más országokbeli pártoknak vagy kormányoknak kell foglalkozniuk. Az ilyen tételeknek semmi közük a marxista-leninista forradalmi koncepcióhoz; idegen tételek ezek és – bárhogy is neveznék őket – a reakciós köröktől származnak vagy ama legreakciósabb körök e szemléletét tükrözik, amelyek szeretnének módot találni a más népek ügyeibe való beavatkozásra, megakadályozni vagy legalábbis megnehezíteni egyik vagy másik nép fejlődését.

Azok, akik mindenkor egymás ellen uszították a népeket, akik százezreket, milliókat deportáltak és kínoztak meg csupán azért, mert más volt a nemzeti eredetük, egyik napról a

¹ Beszéde első felében Nicolae Ceaușescu az ország gazdasági „fejlődéséről” szónokol, azt is megemlítve, hogy „a jelenlegi öt éves terv első éveiben bizonyos nehézségekkel kellett megküzdenünk”. Ezt követően kitér az életszínvonal „növekedésére”, majd utalva az emberi jogok helyzete miatti nyugati bírálatokra, kijelenti, hogy „mi új módon értelmezzük az egyenlőséget és szabadságot”. A nemzeti kisebbségek helyzetére térve leszögezi: „a nemzetiségi nyelven tanuló minden fiatalnak meg kell értenie, hogy a román nyelv elsajátítása objektíve hozzátartozik az összes romániai honpolgárok közötti igazi jogegyenlőséghez.” Végezetül azt is kijelenti, hogy „határozottan állást kell foglalnunk mindennemű nacionalista, sovén, antiszemita megnyilatkozással szemben”...

másikra az emberi vagy a nemzetiségi jogokért aggódnak. Vajon nem a koncentrációs táborok, a gázkamrák, az emberpusztítás más barbár formái mutatják az emberi és nemzetiségi jogok e „védelmezőinek” igazi arcát?! Vajon azok, akik embereket küldtek a halálba, akik közvetlenül vagy közvetve részesei voltak mindennek, ma az emberi jogok védelmezőinek szerepében tetszeleghetnek?! Határozottan fel kell lépünk az újfasizta, s egyáltalán az újfasizmus ellen, a világ különböző részein ténykedő reakciós körök ellen, a leghatározottabban le kell lepleznünk őket, mert súlyosan veszélyeztetik a népek további fejlődését, minden egyes nemzet békéjét és függetlenségét! (*Hatalmas, hosszas taps.*)

Jelentkezik a történelemhamisítók sora is, felújítva a polgári, az imperialista történetírás leigreakciósabb tételeit, eladdig, hogy magasztalják a volt birodalmakat, beleértve a más népek leigázásának és elnyomásának politikáját is. Bizonyos formában sajnálkoznak a Habsburg-birodalom összeomlása felett, márpedig tudjátok, mit mondott Marx és Engels a Habsburg-birodalomról.

Érthető, elvtársak, hogy ilyen körülmények között szükségképpen felbukkannak a marxizmus-leninizmustól, a népek közötti egyenlőségtől merőben idegen tételek és szemléletek. Akik pedig ezeket szorgalmazzák végül maguk is óhatatlanul azon körök hálójába vagy befolyása alá kerülnek, amelyek más népek elnyomásából éltek és szeretnének élni a jövőben is.

Hova vezet ez tulajdonképpen, elvtársak? Végző fokon elkerülhetetlenül a népek félrevezetéséhez, ahhoz, hogy nem mondják meg a népeknek az igazságot; ez pedig nem szolgálhatja a barátság és az együttműködés, a béke ügyét. Éppen ezért véget kell vetni a történelem mindennemű torzításának! Meg kell érteni, hogy a mai történetírásnak valóban abból kell kiindulnia, ami a múltban jó volt; de nem szabad megfeledkezni egy pillanatra sem arról, hogy a polgári történetírásnak minden országban igen sok negatív vetülete volt, amitől határozottan el kell határolnunk magunkat. Szorgalmazzunk és művelnünk kell mindazt, ami közös volt és maradt a népek, kiváltképpen a szomszédos népek közötti együttműködésben. Szorgalmazzuk és alkossuk meg az együttműködés, a barátság új történelmét, a szocialista országok számára pedig a szocializmus és a kommunizmus közös építésének történelmét! Ez biztosítja ugyanis az igazi jogegyenlőséget, erre van szükségünk a szocializmus és a béke diadalához! (*Hatalmas, hosszas taps.*)

A leghatározottabban visszaverünk mindennemű rágalmazást, minden olyan próbálkozást, hogy csapást mérjenek hazánk nemzetiségi különbség nélkül összes dolgozóinak egységére. A valóság azt mutatja, hogy az efféle próbálkozások nem kaphatnak helyet Romániában, hogy egész népünk, a haza minden fia kommunista pártja vezetésével határozottan erősíti az egységet és az együttműködést, mindent megtesz, hogy itt, Romániában, ahol született és él, új, szabad, szocialista és kommunista életet biztosítson. (*Hatalmas, hosszas taps.*) [...]²

Nicolae Ceaușescu beszéde a magyar és német nemzetiségű dolgozók tanácsának együttes ülésén. 1984. december 27. Bukarest, 1985. Politikai Könyvkiadó, 14-17. o.

---

² Beszédének befejező részében Ceaușescu a nemzetközi kapcsolatokra tér át, majd felszólítja a résztvevőket, hogy tegyenek meg mindent az 1985-tel kezdődő új öt éves terv sikeréért.